

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/26/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125011819
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Podmaníková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4125011819.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Podmaníkovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti obžalovaného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 03.03.2026, sp. zn. 38T/105/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 16. marca 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného A. B. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nitra (ďalej len „súd I. stupňa“) výrokom pod bodom I. podľa § 79 odsek 3 Trestného poriadku zamietol žiadosť obžalovaného A. B. (ďalej len „obžalovaný“) o prepustenie z väzby na slobodu, pod bodom II. podľa § 80 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku neprijal písomný sľub obžalovaného a pod bodom III. uznesenia podľa § 80 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nenahradil väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že doteraz zistené skutočnosti a vykonané dôkazy nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bola podaná obžaloba boli spáchané a vykazujú znaky trestných činov – pokračovacieho prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmena a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmena c/ Trestného zákona a zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmena b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmena c/ Trestného zákona, § 127 odsek 4 Trestného zákona a je naďalej je dané dôvodné podozrenie, že tieto skutky spáchal obžalovaný. Aj keď poškodená zmenila svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní a konanie obžalovaného popiera a zľahčuje, v prípravnom konaní bola vypočutá kontradiktórnym spôsobom a po vznesení obvinenia vypovedala, že ju obžalovaný po hádke zo žiarlivosti, pri tom ako sa vyzliekala kopol do koreňa nosa, na čo začala krváčať, potom chcela z bytu odísť, ale jej v tom obvinený spolu s jeho matkou mali zabrániť, na druhý deň ju ráno po hádke znova napadol a búchal ju päťou do oblasti tváre a ľavej časti čela, následne odišla z bytu lebo sa chcela dať ošetriť na pohotovosti, kde ju zase napadol, schmatol ju, spadla na zem, pútkom od kabelky jej obtočil okolo krku a začal ju tam škrtiť, pričom jej mal povedať, že keď ho udá na políciu tak ju zabije a ak ešte raz za ňu bude platiť tak jej rozkope ksicht. Uviedla, tiež že obvineného už za obdobné správanie oznamovala polícii, že kvôli jeho predošlým napadnutiam bola v minulosti aj lekársky ošetrovaná, že sa cíti fyzicky a psychicky týraná, pretože kvôli žiarlivej povahe obvineného, sa nemôže s nikým stretávať, že jej zakazuje rodinu, že musí s ním všade chodiť, že ju bije, že v júni jej rozťal peru zvnútra, že jej nedovolí chodiť ani ku kaderníkovi, ku gynekológovi, že ju kontroluje, s kým si píše. Súd I. stupňa mal za to, že naďalej trvá dôvodná obava, že obžalovaný bude po prepustení z väzby pokračovať v rovnakej trestnej činnosti, pre ktorú bola na neho podaná obžaloba, čím sú u neho dané dôvody preventívnej väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku. Dôvodná obava vyplýva najmä zo skutočnosti, že obžalovaný bol v minulosti dvakrát odsúdený za spáchanie obdobného skutku a to v konaní pred Okresným súdom Nitra sp. zn. 21T/78/2023 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, pre prečin

výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, ktoré spáchal v novembri 2022 a v januári 2023 voči rovnakej poškodenej (vtedy C. D.) spôsobom takmer totožným, ako sa mal skutok odohrať aj v tomto prípade, za čo bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody na 10 mesiacov so skúšobnou dobou na 2 roky do 19.12.2025, a dňa 21.5.2024 v konaní pred Okresným súdom Nitra sp. zn. 6T/12/2024 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na 139 odsek 1 písmeno c/, písmeno e/ Trestného zákona, ktorý spáchal v auguste 2023 voči svojej 73-ročnej matke, za čo bol odsúdený na súhrnný podmienený trest odňatia slobody na 18 mesiacov so skúšobnou dobou na 26 mesiacov, so započítaním skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/78/2023, do 22.7.2026. Obžalovaný sa tak mal prejednávanych skutkov dopustiť v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Obžalovaný sa podľa evidencie priestupkov dopustil dňa 12.2.2025 a dňa 1.10.2024 (v rámci plynutia skúšobnej doby) dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu voči rovnakej poškodenej svojej manželke E. B., v jednom prípade vulgárnou správou a v druhom prípade fyzickým napadnutím. Aj keď poškodená deklaruje, že sa ho nebojí a že ho chce mať doma pri sebe, súd I. stupňa pri vyhodnocovaní dôvodu väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku vzal do úvahy existenciu obavy z pokračovania v trestnej činnosti a nie postoj poškodenej. Súd I. stupňa zároveň skúmal možnosť nahradenia väzby písomným sľubom obvineného resp. dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 odsek 1 písmeno b/, písmeno c/ Trestného poriadku a dospel k záveru, že vzhľadom na povahu prejednávaneho prípadu a osobu obžalovaného, ktorý sa voči poškodenej opakovane spáva agresívne a napáda ju, pričom sa daného skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v konaní Okresného súdu Nitra sp.zn. 6T/12/2024 (ktorá plynie od 19.12.2023 do 22.7.2026) a počas tejto skúšobnej doby sa navyše voči poškodenej dopustil dvoch priestupkov, by dohľad probačného a mediačného úradníka zjavne nebol schopný eliminovať obavu z pokračovania v trestnej činnosti a to ani pri uložení primeraných povinností a obmedzení podľa § 82 Trestného poriadku, keďže obžalovaného ani skutočnosť, že je v skúšobnej dobe a hrozba „premeny“ nepodmieneného trestu neodradila od páchania protiprávnej činnosti.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal sťažnosť obžalovaný, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že predmetné uznesenie považuje za nezákonné a nesprávne. Poukázal na to, že je vo väzbe už takmer 7 mesiacov, pri konaní o žiadosti o prepustenie z väzby má súd dbať na to, aby doba väzby neprekročila nevyhnutnú mieru. Z obsahu napadnutého uznesenia ako aj predchádzajúcich väzobných rozhodnutí je zrejmé, že súdy preventívny dôvod väzby ustálili z obavy, že obvinený bude pokračovať v trestnej činnosti voči poškodenej E. B.. Pri rozhodovaní o väzbe súdy nerozhodujú o vine, respektíve nevine obžalovaného, ale posudzujú len, či v danom štádiu trestného konania, aktuálne už súdneho konania, zistené skutočnosti dostatočne odôvodňujú podozrenie, že konkrétna osoba je páchatelom skutku, ktorý vykazuje znaky trestného činu. Existencia dôvodného podozrenia predpokladá danosť skutočností a informácií, ktorými možno nezávislého a objektívneho pozorovateľa presvedčiť o tom, že dotyčná osoba sa mohla dopustiť trestného činu. Skutočnosti zakladajúce podozrenie však nemusia byť na úrovni dôkazov potrebných k odôvodneniu odsúdenia (primerane napríklad rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci S. proti Českej republike zo dňa 26.03.2009, Erdagoz proti Turecku zo dňa 22.10.1997). K uvedenému je nutné dodať, že vyslovenie konečného záveru o tom, či konkrétna osoba je páchatelom skutku kvalifikovaného ako trestný čin neprináleží súdu rozhodujúcemu o väzbe, ale súdu prvého stupňa po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní. Predbežné hodnotenie dôkazov slúži len na účely väzobného rozhodovania a nie je prejudikovaním rozhodnutia o vine, či nevine (obdobne III. ÚS 520/2021). Podozrenie, že obžalovaný mohol spáchať trestné činy voči poškodenej teda nie je úplne vymiznuté, nakoľko dokazovanie na hlavnom pojednávaní nebolo doposiaľ skončené, avšak podľa jeho názoru sa po vypočutí svedka - poškodenej na hlavnom pojednávaní podozrenie výrazne oslabilo a to až do takej miery, že umožňuje prepustenie obžalovaného z väzby na slobodu za využitia inštitútov umožňujúcich nahradenie väzby. Pri posudzovaní dôvodnosti ďalšieho trvania väzby, ktorá trvá už dlhšiu dobu, je nevyhnutné brať do úvahy tzv. doktrínu zosilnených dôvodov väzby. Z uvedenej doktríny vyplýva, že pri dlhšie trvajúcej väzbe musia súdy rešpektovať požiadavku nevyhnutnosti existencie zosilneného dôvodu väzby, inak nie je možné pokračujúce obmedzenie osobnej slobody aprobovať. Konkrétne skutočnosti zakladajúce dôvodnosť väzby v počiatočnej fáze trestného stíhania môžu behom trvania väzby strácať na význame, či presvedčivosti a pre ospravedlnenie ďalšieho trvania zbavenia osobnej slobody obžalovaného vo väzbe už nemusia postačovať. Alebo povedané inak, po uplynutí dlhšieho času trvania väzby je nutné zvažovať, či okolnosti z doby vzatia obžalovaného do väzby sú stále dostatočné pre to, aby ospravedlnili

pokračujúci zásah do práva obžalovaného na osobnú slobodu. Doktrína zosilnených dôvodov väzby pri dlhšiu dobu trvajúcej väzby vyžaduje aj to, aby sudy dôsledne vyhodnocovali priebežne vykonané dôkazy v trestnom konaní a reagovali na vývoj dokazovania, ktoré môže dôvodnosť vedeného trestného stíhania voči obžalovanému zosilňovať, respektíve zoslabovať. Inými slovami, ak je obžalovaný v tzv. preventívnej väzbe, tak zoslabovanie dôvodnosti vedeného trestného stíhania voči obžalovanému zoslabuje aj preventívny dôvod väzby, a to platí aj naopak. Zoslabenie dôvodnosti vedeného trestného stíhania môže byť až tak výrazné, že môže znamenať prepustenie obžalovaného z väzby na slobody, respektíve nahradenie väzby obžalovaného (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS/2987/2022 zo dňa 08.12.2022, prípadne nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS/2652/2016). V tejto súvislosti poukázal na obsah trestného spisu, z ktorého vyplýva, že poškodená nemá žiadnu obavu z obžalovaného, praje si jeho návrat do spoločnej domácnosti a chce s ním ďalej viesť manželský život. Tieto skutočnosti viackrát uviedla súdu písomne a zodpovedala na hlavnom pojednávaní aj priamo položené otázky k týmto skutočnostiam. Súd je povinný v rámci skúmania opodstatnenosti ďalšieho trvania väzby prihliadať na všetky konkrétne skutočnosti známe súdu, a nie len na procesne prípustné dôkazy (ktoré súd bude hodnotiť pri rozhodovaní vo veci samej). Podľa písomných vyjadrení poškodenej sa ich vzťahy upravili, nehrozí žiadne pokračovanie v trestnej činnosti voči poškodenej. Obaja manželia sú ochotní podrobiť sa párovej terapii u psychológa a on sa chce podrobiť aj ambulantnej psychiatrickej liečbe. Zo záverov znaleckého psychiatrického posudku č. 73/2025 F. F. G. je zrejmé, že pobyt obvineného na slobode z psychiatrického hľadiska aktuálne nie je pre spoločnosť nebezpečný. Tiež jasne deklaroval, že spáchanie akejkoľvek protiprávnej činnosti v prípade jeho prepustenia na slobodu je vylúčené. Záver súdu o tom, že dohľad probačného a mediačného úradníka by zjavne nebol schopný eliminovať obavu z pokračovania v trestnej činnosti, teda nie je ničím podložený. Súd len opätovne poukázal na tie isté okolnosti, ktoré zakladajú aj obavu z pokračovania v trestnej činnosti, teda na samotný dôvod väzby. Na základe uvedených skutočností sa domáhal v zmysle § 192 ods. 1, ods. 2 Tr. por., aby nadriadený súd preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce vydaniu uznesenia a následne zrušil uznesenie o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby, a sám rozhodol tak, že ho prepúšťa z väzby na slobodu, ďalej podľa § 80 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku sa väzba nahrádza jeho písomným sľubom a ďalej podľa § 80 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa väzba nahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným.

Krajský súd ako súd nadriadený, ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o podanej sťažnosti obžalovaného dňa 12.03.2026, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie im predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Ako správne zistil už súd prvého stupňa, v predmetnej trestnej veci uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 24.08.2025, sp. zn. 5Tp/52/2025 bol obvinený vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku. Lehota trvania väzby začala plynúť dňa 22.08.2025 od 01,30 hod. Dňa 17.12.2025 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra obžalobu na obvineného pre pokračovací prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona a zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, § 127 odsek 4 Trestného zákona.

Nadriadený súd v rámci svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd I. stupňa postupoval správne, v súlade s ustanovením § 79 odsek 3 Trestného poriadku. Zároveň postupom súdu I. stupňa bolo zachované ustanovenie § 72 odsek 2 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o existenciu materiálnych podmienok väzby u obžalovaného, krajský súd udáva, že sa stotožňuje s úvahou súdu I. stupňa o dôvodnosti podozrenia, že skutky spáchal obžalovaný, ktorá vyplýva z dôkazov zabezpečených orgánmi činnými v trestnom konaní a dôvodnosť tohto podozrenia pretrváva aj v súčasnom štádiu konania (výsluch poškodenej, fotografie zranení poškodenej, kamerový záznam, lekárske správy k zraneniam poškodenej, znalecké posudky). Tým je u obžalovaného stále daná prvá materiálna podmienka väzby. K námietkam obžalovaného, že poškodená zmenila svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní, ich vzájomné vzťahy sa upravili, chcú sa podrobiť párovej terapii a obžalovaný sa chce liečiť u psychiatra, krajský súd uvádza, že obžalovaný vedel o svojich predchádzajúcich odsúdeniach za jeho násilnú trestnú činnosť voči ženám, bol v skúšobnej

dobe podmieneného odsúdenia, mal priestor i čas na to, aby riešil svoje agresívne sklony, no namiesto toho sa dopúšťal ďalšieho protiprávneho konania v podobe priestupkov voči totožnej poškodenej, a to i násilného charakteru ako i konania, z ktorého je stále dôvodne podozrivý. Pokiaľ ide o doktrínu zosilnených dôvodov väzby a potrebu, aby súdy reagovali na vývoj dokazovania, krajský súd uvádza, že zmenená výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní, nie je jediným dôkazom v tejto veci, súd I. stupňa postupne vykonáva aj ďalšie dôkazy, ktoré bude po skončení dokazovania následne hodnotiť a ktoré práve podľa názoru krajského súdu dôvodnosť vedeného trestného stíhania nezoslabili natoľko, aby zároveň zoslabili preventívny dôvod väzby.

Krajský súd pripomína, že súd pri rozhodovaní o väzbe hodnotí vykonané dôkazy len z pohľadu dôvodného podozrenia, teda nie z pohľadu ustálenej viny obžalovaného.

Pokiaľ ide o druhú z materiálnych podmienok dôvodov väzby u obžalovaného, krajský súd zdôrazňuje, že od posledného rozhodnutia o väzbe obžalovaného, nedošlo k spochybneniu konkrétnych skutočností odôvodňujúcich dôvodnosť obavy z pokračovania v páchaní trestnej činnosti obžalovaným a opätovne udáva, že konkrétnymi skutočnosťami odôvodňujúcimi u obžalovaného dôvodnosť obavy z pokračovania v páchaní trestnej činnosti je skutočnosť, že sa mal násilného konania voči poškodenej dopustiť v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom bol právoplatne odsúdený za prečiny ublíženia na zdraví (okrem iného) spáchané na ženách (v jednom prípade na bývalej priateľke a v druhom na vlastnej matke). Voči totožnej poškodenej sa dopustil dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu tiež počas plynutia skúšobnej doby, pričom z toho v jednom prípade išlo aj o fyzické napadnutie. Ďalšou konkrétnou skutočnosťou je aj znaleckým dokazovaním zistená skutočnosť, že obžalovaný si svoje pocity nedostatočnosti kompenzuje siláckymi a agresívnymi prejavmi predovšetkým v rámci svojho manželstva. Toto sú stále tie konkrétne skutočnosti, ktoré u obžalovaného aj naďalej odôvodňujú obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti a to i napriek tvrdeniam poškodenej, že sa ho nebojí a chce ho mať doma pri sebe. Tieto konkrétne skutočnosti sú naďalej aj tými skutočnosťami, ktoré súčasne vylučujú nahradenie väzby niektorým z inštitútov na to určených v § 80 a § 81 Trestného poriadku, pretože práve vzhľadom na charakter trestnej činnosti nie je možné predpokladať, že tento inštitút bude v dostatočnom rozsahu eliminovať obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti obžalovaným, poukazujúc práve na dôvodnosť podozrenia páchania trestnej činnosti, ako aj násilný charakter trestnej činnosti, z ktorej je obžalovaný naďalej dôvodne podozrivý, a preto ani krajský súd nevidí účel nahradenia väzby u obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka, ani písomným sľubom obžalovaného.

Nahradenie väzby niektorým z inštitútov Trestného poriadku je možnosťou a nie právom obžalovaného, ktorého osobná sloboda bola obmedzená. Napriek skutočnosti, že súd má v každom štádiu trestného konania zvažovať, či nahradenie väzby preváži nad dôvodnou obavou, v danom prípade z pokračovania v trestnej činnosti a prednostne rozhodnúť o nahradení väzby, krajský súd konštatuje, že za daných vyššie uvedených okolností nezistil u obžalovaného dôvod, pre ktorý by bolo možné väzbu nahradiť a ktorý by eliminoval obavu vyjadrenú v ustanovení § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku. Vzhľadom na mieru závažnosti spáchaných skutkov, ich charakter ako aj osobu obžalovaného, väzba obžalovaného nie je neprimeraným opatrením k povahe stíhaného trestného činu a trestu, ktorý zaň možno uložiť.

Nakoľko krajský súd považoval rozhodnutie súdu I. stupňa za vecne správne a zákonné, sťažnosť obžalovaného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.